

fige det ærede Medlem. De nuværende Anstalter træve saa Meget af den Lægebestyrelse, der er paa dem, at det vilde være usøfsvarligt at udvide disse Anstalter uden tillige at udvide de personlige Kræfter, og jeg betvivler, at man ved at oprette en særlig Bestyrelse paa en ny Stiftelse vil komme til at faae en større Udgift, end der vilde gaa med til Forøgelsen af Bestyrelsernes personlige Kræfter paa de nu bestaaende Anstalter, naar der oprettes Filialer. Naar det ærede Medlem yderligere bemærkede, at man ikke kunde indstaa for det Overflag, der var gjort med Hensyn til Omdannelsen af Viborg Lughusbygninger, saa er den Udtalelse i Motiverne, hvortil det ærede Medlem formodentlig har sigtet, den, at Liden ikke havde tilladt Ministeriet at lade Arkitektens Overflag undergive yderligere sagtyndig Bearbejdelse. Det, der er forelagt, er imidlertid et virkelig ubearbejdet Overflag. Det, som der ikke har været Tid til at anfille, er en Revision af dette Overflag; men der er stor Forskjel paa, at man ikke har havt Leilighed til at lade et fuldstændigt Overflag revidere, og paa, at der skulde være Fare for, at der kunde ske meget betydelige Forandringer i Overflaget. Det Overflag, der foreligger med Hensyn til Filialer, er ikke i den Grad omhyggelig bearbejdet som det, der foreligger med Hensyn til Omdannelsen af Viborg Lughus, og jeg kan sige, uaftet jeg ikke er bygningstyndig, at Forslaget med Hensyn til Filialer i flere Punkter er saa lavt, at det ikke vil kunne holde Stik. Ikke at tale om, at der ikke er taget i Betragtning, hvad der vil medgaa til Indkjøb af Jord, saa er der forskellige Ting, med Hensyn til hvilke der maatte stilles yderligere Fordringer af lægevidenskabelige Hensyn og af Hensyn til Sikkerheden, og som vilde medføre en ikke ubetydelig Merudgift, end den paagældende Arkitekt har bragt i Forslag i sit foreløbige Overflag. Jeg tør derfor nok indstaa for, at en nærmere Undersøgelse af disse forskellige Planer ikke vil føre til at formindste Forskjellen mellem Udgiften til en Omdannelse af Viborg Lughus og Opførelsen af Filialer, men derimod snarere vil føre til at vise, at det sidste Byggeprojekt vil blive forholdsvis endnu meget dyrere. Tingen er altsaa den, mine Herrer, at man ved at anvende Beløb, der i det Mindste kun er Hjerdeparten af, hvad det næstbilligste Projekt vil koste, kan i Løbet af forholdsvis kort Tid, i Løbet af 1½—2 Aar, komme til at afhjælpe en Trang, hvis Tilstedeværelse fra alle Sider erkendes for at være i høieste Grad mislig, medens man derimod ved at gaa den anden Vej ikke blot vil faae en meget større Udgift, men navnlig ogsaa en Udflydelse i Tiden, der kan blive skjebnesvanger for mange Mennesker. Og man vil fremdeles miste — som jeg har tilladt mig at henvise til — den Tid og Leilighed til yderligere moden Overveielse i den Retning, som maa være af saa stor Betydning. Jeg skal derfor slutte med, hvad jeg tillod

mig at udtale, da jeg først tog Ordet, at jeg nærer det Haab, at det ærede Thing, jo mere det overveier denne Sag, desto mere vil komme til at stille sig til denne Sag paa samme Maade, som Justitsministeren har troet at maatte stille sig efter den modne Overveielse, der har fundet Sted.

V. G. Olsen: Jeg havde ikke troet, det skulde have været nødvendigt at tage Ordet i denne Sag, efter at de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger) og for Thisted Amts 4de Valgfreds (Schjorring) havde udtalt sig; thi det forekommer mig, at det fremgik af deres Udtalelser, at den her foreliggende Sag utvivlsomt var i Menneskelighedens og Humanitetens Interesse. Imidlertid har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) senere udtalt flere Betæneligheder netop fra det samme Standpunkt, nemlig fra Menneskelighedens og Humanitetens Standpunkt, og han spurgte derhos, om det var rigtigt at følge denne Plan. Spørgsmaalet bliver da, hvilken af disse Udtalelser der er mest begrundet. Det er nu ganske vist, at Intet af det, vi foretage os i denne Verden, er fuldkomment, og selvfølgelig kan der ogsaa reises Betæneligheder imod det Lovforslag, som her foreligger; men det forekommer mig dog, at endel af de Indvendinger, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds gjorde, maa bero paa et mindre nøie Kjendskab til denne Sag. Det ærede Medlem udtalte, at der var saa faa Lægekrafter ved disse Anstalter, at det vilde være umuligt for dem at følge ethvert enkelt Individ saaledes, at de med fuldkommen Sikkerhed kunne betegne et saadant som uhelbredeligt, men Spørgsmaalet derom foreligger dog ikke saa sjældent til Afgjørelse paa de nuværende Anstalter. Der er nemlig ved disse foruden de egentlige Helbredelsesanstalter oprettet Pleiestiftelser, og naar en Patient har været i 2 Aar paa Kurhuset uden at være bleven helbredet, bliver han — idetmindste er det saaledes paa den Kjøbenhavns Kommune tilhørende Anstalt — overført til Pleiestiftelsen. Det er mig imidlertid ikke bekendt, at der er nogen Forskjel mellem den Behandling, han faar, naar han kommer over paa Pleiestiftelsen, og den, han nyder i Kurhuset, undtagen den ene, som fremgaar af, at man paa Kurhuset i forskjellig Retning underkaster ham en Behandling, som man naturligvis ikke underkaster ham, naar man opgiver hans Helbredelse. Der er iøvrigt i Pleiestiftelsen ligesaa vel som i Kurhuset 3 Klasser, hvor Betalingen er høiere, lavere og lavest, og jeg antager, at det samme vil blive Tilfældet ved den her foreslaaede Anstalt. Jeg ser derfor ikke, hvorledes det ærede Medlem kunde komme til den Anskuelse, at Familien til en Patient paa en af de nuværende Anstalter, naar den var velhavende, vilde kunne have saa store Betæneligheder ved at lade ham føre over til den her omhandlede Anstalt;